

Józef Stalin
przyjął premiera
Czou En-laia

Wyd. A

Cena 15 groszy

Gazeta Krakowska

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok IV. Kraków, piątek 22 sierpnia 1952 r. Nr 201 (1209)

Przodujące w walce o pokój młodzieżowe załogi i brygady otrzymały proporcę przechodnie

Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej

W czasie Złotu Młodych Przodowników, na wielkiej manifestacji międzynarodowej solidarności młodzieży walczącej o pokój, sekretarz Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej — Fr. Moranino przekazał zarządowi głównemu ZMP 10 proporców przechodnich SFMD, w celu wyróżnienia nimi przodującej młodzieży polskiej.

Obecnie proporcę tę przyznano najlepszym młodzieżowym załogom i brygadam.

Jeden z proporców przechodnich SFMD przyznano młodemu górnikowi z załogi kop. „EMINENCJA”, gdzie 18 młodzieżowych brygad w walce o przedterminowe wykonanie planów produkcyjnych realizuje swe zadania wydobycze w 125—163 proc. Proporcę przechodnią otrzymał również młody metalowiec z wrocławskiego PAFAWAGU. W spółzawodniczym trybie pracy bierze tam udział 1.820 młodych robotników, którzy znaczenie przekraczają normy produkcyjne. W celu osiągnięcia lepszych wyników pracy, młodzież wprowadziła metodę Zandarowej.

O przyznaniu proporcę przechodnią młodzieży z zakładu przemysłu dziewiarskiego im. W. GŁAZOWSKIEGO w Łodzi zdecydował żywy jej udział w Czynie Złotowym. Swoje zobowiązania złotowe o wartości ponad 590 tys. zł nie dziś dziewiarze wykonywali na 39 dni przed terminem.

Z brygad produkcyjnych przodujących w walce o pokój proporcami przechodnimi nagrodzone zostały: zespół ciemieński Mariana DYMINSKIEGO ze Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego Warszawa — 2 oraz jedna w kop. „ZARZE-ZACHOD” brygada młodych kombinistów. Młodzi ciemieńscy robotnicy w zobowiązaniach złotowych, a obecnie podjęli nowe, wartościowe zobowiązania, zaś kombinistów przodują w współpracy w pracach społecznych.

Podobnie jest w Dobranowicach (pow. miechowski), gdzie kulacy próbują zahamować wykonanie planu gromadzkiego zwiekaniem M. in. kula Ludwik Atlas nie dostawiał ani kilograma, mimo iż termin jego dostawy już minął. Za Atlasem poszły jego popelnicy — W. Kopeć, W. Nowak, R. Musiał, J. Sonik nie dostawiają zboża.

Takich przykładów można by przytoczyć znacznie więcej. Kulacy próbują gdzie im się tylko da poderać wysiłek gromady. Ale chłopci pracujący skłonili ich do posunięcia woli większości gromady. Aktywne nasz wintem zdecydowanie walczyć o zmuszenie kulaków do podporządkowania się ustawom władzy ludowej. Aktywny Rad Narodowych wintem pamiętają, że wszędzie tam, gdzie kulacy dopuszczają się samowoli, należy wyłączać je z dostaw, należy wyłączać z dostawki konsekwencje przewidziane prawem. Wszyscy muszą bowiem wykonać obowiązki wobec państwa.

Także i w tym powiecie znajdują się 4 miocarnie (w GOM SWSOWICIE) dotąd nie wyremontowane. Stoją bezczynne. A tymczasem chłopci miocarni nie mogą przyspieszyć dostawy zboża.

Na złą organizację omlotów w gminie USCIE SOLNE (pow. bocheński) wskazuje w korespondencji nasz korespondent B. SKROWNEK. Omloty w tej gminie są zahamowane poważnie tym, że miocarnie pracują bez planu; wędrują one od gromady do gromady, a czasem z jednego końca wsi na drugi i z powrotem. Brak tam jest po pierwsze — w ogóle planu akcji, po drugie — dzielnej marszrutę agregatów.

Nie też dziwnego, że plany omlotów ustalone przez zespół GOM są w woj. krakowskim wolno realizowane. Zespół GOM w Brzesku wykonał plan (od początku akcji) w 21,6 proc., w Myślenicach tylko w 9,7 proc., a w Wierchowie (pow. Olkusz) zaledwie w 3 proc. Widzimy więc tym większą konieczność wzmożenia walki o natychmiastowe naprawienie wszystkich błędów popełnionych w akcji omlotów.

Ustawienie i likwidowanie wszelkich błędów oraz niedomagań w toku przeprowadzania omlotów jest w ten chwili jednym z podstawowych zadań aktywnej i gromad. Praca aktywistów GRN, ZSCH, ZMP oraz pomoc naszych organizacji partyjnych dla zapewnienia pomyślnego przebiegu omlotów jest decydującym warunkiem szybkiego i sprawnego wykonania planów skupu zboża.

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Przejdźmy do przykładów. Długi łańcuch faktów niewykonywania wielu maszyn GOM w pow. WADOWICKIM bodajże nam korespondent B. BYRSKI. Prawie w każdej gminie stoi jedna lub kilka maszyn bezczynnie. Oczywiście fakt ten ma swoje źródła. Są nim wadliwa organizacja pracy GOM, brak troski ze strony kierownictwa tych ośrodków o maszyny. Oto w LENCZACH do dziś stoją 2 miocarnie nie wyremontowane, w GOM w PRZYTRAWICACH stoi 1 miocarna niewyremontowana. To jeszcze nie wszystko. Pozostałe GOM — jak pisze nasz korespondent — jakkolwiek całkowicie lub częściowo wyremontowały maszyny, to jednak brak jest do nich silników. W IZDEBNIKU GOM posiada 4 miocarnie, a tylko 1 silnik, i w dodatku nie przygotowany do montażu, a w MUCZARZU znajduje się 6 miocarni z silnikami, lecz na prad elektryczny, a tymczasem w gminie tej prądu nie ma. Jeszcze w kilku innych gminach brak jest silników; w BRZE-

Projekt statutu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

MOSKWA
Na łamach dziennika „PRAWDA” z 20 bm. ukazał się projekt statutu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, uchwalony na ostatnim Plenum KC WKP(b) dla przedstawienia XIX Zjazdu WKP(b), zwołanemu na dzień 5 października br. Oto jego tekst w przekładzie polskim:

Projekt KC WKP(b)
Tekst zmienionego statutu Partii
(Czwarty punkt porządku dziennego Zjazdu)

STATUT Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

I.
Partia, członkowie Partii, ich obowiązki i prawa

1) Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest dobrowolnym bojowym związkiem ludzi jednej myśli — komunistów, zorganizowanym spośród klasy robotniczej, pracujących chłopów i pracującej inteligencji.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, zorganizowawszy sojusze klasy robotniczej i chłopstwa pracującego, doprowadziła w wyniku Rewolucji Październikowej 1917 roku do obalenia władzy kapitalistów i obywateli, do zorganizowania dyktatury proletariatu, do likwidacji kapitalizmu, do zniszczenia wyzysku człowieka przez człowieka i zapewnienia zbudowanego społeczeństwa socjalistycznego.

Obecnie główne zadania Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego polegają na tym, aby zbudować socjalistyczne i komunistyczne w drodze stopniowego przechodzenia od kapitalizmu do komunizmu, podnieść nieustannie materialny i kulturalny poziom społeczeństwa, wychowywać członków społeczeństwa w duchu międzynarodowego i ustalenia braterskiej więzi z masami pracującymi wszystkich krajów, ze wszelkim miar umacniać aktywną obronę ojczyzny radzieckiej przed agresywnymi działaniami jej wrogów.

2) Członkiem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego może być każdy pracujący, nie wykazujący cudzej pracy obywateli Związku Radzieckiego, który uznaje program i statut Partii, aktywnie przyczynia się do ich realizacji, pracuje w jednej z organizacji Partii i wykonał wszystkie uchwały Partii.

3) Członkiem Partii jest obywatel: a) ze wszelkim miar strzec jednolitości Partii jako głównego warunku siły i potęgi Partii; b) być aktywnym, bojowniczym o wykonanie uchwał Partii, nie wyłączać się z życia Partii, być członkiem Partii jedynie zgadzając się z uchwałami partyjnymi; c) nie wyłączać się z życia Partii, być członkiem Partii jedynie zgadzając się z uchwałami partyjnymi; d) być wzorem w pracy, opanowawszy technikę swego zawodu, podnosząc nieustannie swe kwalifikacje produkcyjne, zawodowe;

e) codziennie umacniać więź z masami, we właściwym czasie negocjować na pragnienia i potrzeby ludzi pracy, wyjaśniać bezpartyjnym masom sens polityki i uchwał Partii, pamiętając, że siła i niezwykłość naszej Partii polega na jej organicznej i nierozdzielnej więzi z narodem;

f) przestrzegać dyscypliny partyjnej i państwowej, obowiązującej w równym stopniu wszystkich członków Partii. W Partii nie może być dwóch dyscyplin — jednej dla kierowników, drugiej dla szeregowych. Partia ma jedną dyscyplinę, jedno prawo dla wszystkich komunistów, niezależnie od zasług i zajmowanych przez nich stanowisk. Naruszenie dyscypliny partyjnej i państwowej jest wielkim złem, przynoszącym szkodę Partii i dlatego nie da się pogodzić z pozostawieniem w jej szeregach;

g) rozwijać samokrytykę i krytykę od dołu, ujawniać niedociągnięcia w pracy i walczyć o ich usunięcie, walczyć przeciwko pokazowej pomyślności i upajaniu się sukcesami w pracy. Tymczasem krytyka jest wielkim złem. Ten, kto tłum krytykę, zastępuje ją ekscytacją i chęlnością, nie może znajdować się w szeregach Partii;

h) komunikować kierownictwu organom partyjnym aż do Komitetu Centralnego Partii o niedociągnięciach w pracy bez względu na osobę. Członkowi Partii nie wolno ukrywać złego stanu rzeczy, zamykać oczu na niewłaściwe postępowanie, przynoszące szkodę interesom Partii i państwa. Ten, kto przeszkadza członkowi Partii w wykonywaniu tego obowiązku, powinien ponieść surową karę, jako winny naruszenia woli Partii;

i) być szczerym i uczelnym wobec Partii, nie dopuszczając do zatajania i wypaczenia prawdy. Nie szczerość komunisty wobec Partii i oszukiwanie Partii jest najcięższym złem i nie da się pogodzić z pozostawieniem w jej szeregach;

j) przestrzegać tajemnicy partyjnej i państwowej, wykazywać czujność polityczną, pomnażać ze czujnością komunistów niezbędną jest na każdym odłamku i w każdej sytuacji. Rozgłaszanie tajemnicy partyjnej i państwowej jest przestępstwem wobec Partii i nie da się pogodzić z pozostawieniem w jej szeregach;

k) na każdym stanowisku, powierzonym przez Partię, nieugięcie realizować wskazania Partii o właściwym doborze kadr według ich kwalifikacji politycznych i fachowych. Naruszenie tych wskazań, doboru pracowników na podstawie kuznośtwa, sympatii osobistej, złomkostwa lub pokrewieństwa nie da się pogodzić z pozostawieniem w Partii.

l) Członek Partii ma prawo: a) brać udział w swobodnym i rzeczowym omawianiu na zebraniach partyjnych lub w prasie partyjnej zagadnień polityki partyjnej; b) krytykować na partyjnych zebraniach każdego działacza Partii; c) wybierać i być wybieranym do władz partyjnych; d) żądać swego osobistego udziału we wszystkich wypadkach, kiedy zapada uchwała dotycząca jego działalności lub postępowania; e) zwracać się z każdą sprawą i oświadczeniem do każdej instancji partyjnej aż do KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego;

10) O wyłączeniu komunisty z Partii decyduje ogólne zebranie tej podstawowej organizacji partyjnej, do której wydalany należy; uchwałę w tej sprawie zatwierdza Rejonowy lub Miejski Komitet Partii. Uchwała Komitetu Rejonowego lub Miejskiego w sprawie wyłączenia z Partii staje się prawomocna jedynie w tym wypadku, jeśli została zatwierdzona przez Komitet Obwodowy Partii, Komitet Krajowy lub KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

11) Podstawowa organizacja partyjna nie może podejmować uchwały, w sprawie wyłączenia z Partii komunisty, jeśli jest on członkiem KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, Komitetu Rejonowego, Obwodowego, Okręgowego, Miejskiego lub Rejonowego.

12) O wyłączeniu członka Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, Komitetu Krajowego, Obwodowego, Okręgowego, Miejskiego lub Rejonowego ze składu Komitetu partyjnego lub z szeregu Partii decyduje plenum właściwego komitetu, jeśli większość dwóch trzecich głosów uznaje to za konieczne.

13) Członek Partii popierający wyłączenie członka Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego ze składu KC lub z szeregu Partii decyduje zjazd Partii lub w okresie między zjazdami — Plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego większością 2/3 głosów członków plenum KC. Na miejsce wydalonego z KC automatycznie wchodzi zastępca członka KC, w trybie ustalonym przez zjazd Partii, przy wyborze zastępców członków KC.

14) W wypadkach, gdy wyłączenie podlegające karze sądowej, zostaje on wydalony z Partii, przy czym o wyłączeniu zawiadamia się władze administracyjne i sądowe.

15) Przy rozstrzygnięciu sprawy wyłączenia z Partii należy zapewnić maksimum ostrożności i braterskiej troski oraz uniknąć rozpraszania sędziostwa stających członków Partii.

16) W wypadkach drobnych wykroczeń należy stosować środki wychowania i oddziaływania partyjnego (upomnienie, nagana itd.), nie zaś wydalanie z Partii, które jest najwyższym wymiarem kary partyjnej.

17) W wypadkach niezbędnych organizacja partyjna może zastosować jako karę partyjną przeniesienie członka Partii w poczet kandydatów na okres do jednego roku.

18) Odwołania wydalonych z Partii oraz uchwały organizacji partyjnych w sprawie wyłączenia z Partii winny być rozpatrywane przez właściwe władze partyjne nie później niż w ciągu 20 dni od chwili ich złożenia.

II.
Kandydaci na członków Partii

16) Wszystkie osoby pragnące wstąpić do Partii odbywają okres kandydowania, niezbędny po to, by kandydat zapoznał się z programem, statusem, taktyką Partii oraz, aby organizacja partyjna miała możliwość sprawdzenia walorów osobistych kandydata.

17) Tryb przyjmowania w poczet kandydatów (przyjmowanie indywidualne, przedkładanie opinii polecających i ich sprawdzanie, uchwała podstawowej organizacji partyjnej oraz zatwierdzenie jej uchwały) jest zupełnie taki sam, jak tryb przyjmowania w poczet członków Partii.

18) Okres kandydowania ustala się na jeden rok. Organizacja partyjna obowiązana jest pomagać kandydatom w przygotowaniu się do wstąpienia w poczet członków Partii. Po upływie okresu kandydowania organizacja partyjna (Ciąg dalszy na str. 2)

Z frontu walki o chleb

Poskromić kulaków usiłujących zahamować tempo skupu zboża

16 gromad pow. olkuskiego wykonało plan roczny

Jak wynika z nadchodzących meldunków, coraz więcej powiatów dochozi do stosunkowo wysokich procentów wykonania planów skupu zboża na sierpień. Powiat Olkusz będący na pierwszym miejscu wykonał plan miesięczny w 58,2 procentach, a powiat Oświęcim w 56,5 procentach. W pow. olkuskim 16 gromad wykonało już całkowicie swój plan skupu zboża. Niektóre gromady wykonały go nawet z nadwyżką.

I tak np. grom. Wadaca w 205 proc., Krzywopoty — 162 proc., Gólcowice — 120 proc., Bolesław 115 proc. Jako pierwsza w całym powiecie wykonała swój plan roczny gromada Wadaca, gm. Bolesław. We wzorowej organizacji zbiorowej odstawi wyróżniło się tu wielu pracujących chłopów, spełniając tym samym, szczerze swój patriotyczny obowiązek. Do nich przede wszystkim należy zaliczyć Aniele ZIELINSKA, siołtysa gromady — CEBO i Jana KUBANSKIEGO.

W pow. olkuskim, przodującym pod względem realizacji planu skupu zboża, wyróżniło się również wielu innych pracujących chłopów-patriotów. W grom. Bogucin Duży i Mały, które wykonały roczny plan w 100 procentach, w dziedzinie organizacji zbiorowej odstawi wyróżnił się szczególnie ob. ob. Marian CZARNOTA, Onufry ZIARNIK i Jan KACZMARCZYK. W grom. Chechoc, gm. Klucze, która jako ostatnia z 16 gromad wykonała w 100 proc. roczny plan wyróżnił się swym patriotycznym stosunkiem do zbiorowej odstawi pracujący chłop ob. TRZCION KOWSKI.

Jaka jest tego przyczyna? Co przede wszystkim powoduje, że tempo skupu zboża w niektórych gromadach i gminach ulega zahamowaniu? Przyczynę tę stanowi niewątpliwie wroga robota kulacka, usiłująca osłabić tempo skupu zboża. Nic więc dziwnego, że właśnie w tych gromadach pow. miechowskiego wykonano plany dostaw zaledwie w kilkoprocentach, gdzie jest znacznie więcej kulaków. To oni, kulacy, wrogowie pracujących chłopów, wrogowie narodu nie tylko próbują sabotować gromadzkie plany dostaw zwiekaniem z odstawi, ale często prowadzą kradzież robotę, sieją pliki, odciągają innych od dostaw.

I tak np. w gromadzie Łętkowice są siemni chłopci pracujący, jak np. Fr. DAIWOREK, M. GOLDA, T. KOZERA i in., którzy przed terminem z obowiązkami dostawy zboża już się wywiązali. Jednak ich wysiłek, wysiłek całej gromady, sabotują kulacy. Gromada jako całość planu dotąd nie mogła wykonać. Oto kula Jakub Rączka posiadaczach powiatu miechowskiego skupu zboża przebiega równie pomyślnie. Jest wiele takich gromad, które plany dostaw wykonały zaledwie w kilku procentach.

Powiaty i gminy włokące się w ognie

„Ale przecież walcą jeszcze sporo jest meldunków, świadczących o tym, że w szeregu gminach i gromadach naszego województwa tempo skupu zboża jest stanowczo zbyt słabe. Wstarzy powiedzieć, że np. w pow. wadowickim wykonano dotąd zaledwie 14,5 procent planu skupu, a w pow. krakowskim w 28 proc. Nawet w przodującym powiecie olkuskim niektóre gminy zbyt powoli realizują swoje plany skupu (do takich gmin zaliczyć trzeba gm. Cjanowice, Jangrot, Sułoszów i Przeginię).

Z wielu gromad napływają meldunki o zbiorowych odstawach zboża. Wielu też chłopów przywozi zboże do punktów skupu w ilościach ponadplanowych i przedterminowo. Chłopi w grom. Skrzyszowice (pow. miechowski), m. in. J. NADOLSKI, S. KUPCZYK, Genowefa KUPCZYK, zorganizowali w dniu 18 bm. zbiorową odstawi, sprzedając państwu 22 tony zboża. W odstawi wzięło udział 48 chłopów. W Niedzwiedziu (pow. miechowski) jest już sporo chłopów, którzy dostawili zboże przed terminem — J. JAKUBAS, St. GADEK, J. STANER, St. PAŁOTKA i in. — Ale nie we wszystkich gromadach powiatu miechowskiego skupu zboża przebiega równie pomyślnie. Jest wiele takich gromad, które plany dostaw wykonały zaledwie w kilku procentach.

Jaka jest tego przyczyna? Co przede wszystkim powoduje, że tempo skupu zboża w niektórych gromadach i gminach ulega zahamowaniu? Przyczynę tę stanowi niewątpliwie wroga robota kulacka, usiłująca osłabić tempo skupu zboża. Nic więc dziwnego, że właśnie w tych gromadach pow. miechowskiego wykonano plany dostaw zaledwie w kilkoprocentach, gdzie jest znacznie więcej kulaków. To oni, kulacy, wrogowie pracujących chłopów, wrogowie narodu nie tylko próbują sabotować gromadzkie plany dostaw zwiekaniem z odstawi, ale często prowadzą kradzież robotę, sieją pliki, odciągają innych od dostaw.

Dobrze zorganizowane omloty sprawą wielkiej wagi

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Przejdźmy do przykładów. Długi łańcuch faktów niewykonywania wielu maszyn GOM w pow. WADOWICKIM bodajże nam korespondent B. BYRSKI. Prawie w każdej gminie stoi jedna lub kilka maszyn bezczynnie. Oczywiście fakt ten ma swoje źródła. Są nim wadliwa organizacja pracy GOM, brak troski ze strony kierownictwa tych ośrodków o maszyny. Oto w LENCZACH do dziś stoją 2 miocarnie nie wyremontowane, w GOM w PRZYTRAWICACH stoi 1 miocarna niewyremontowana. To jeszcze nie wszystko. Pozostałe GOM — jak pisze nasz korespondent — jakkolwiek całkowicie lub częściowo wyremontowały maszyny, to jednak brak jest do nich silników. W IZDEBNIKU GOM posiada 4 miocarnie, a tylko 1 silnik, i w dodatku nie przygotowany do montażu, a w MUCZARZU znajduje się 6 miocarni z silnikami, lecz na prad elektryczny, a tymczasem w gminie tej prądu nie ma. Jeszcze w kilku innych gminach brak jest silników; w BRZE-

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Przejdźmy do przykładów. Długi łańcuch faktów niewykonywania wielu maszyn GOM w pow. WADOWICKIM bodajże nam korespondent B. BYRSKI. Prawie w każdej gminie stoi jedna lub kilka maszyn bezczynnie. Oczywiście fakt ten ma swoje źródła. Są nim wadliwa organizacja pracy GOM, brak troski ze strony kierownictwa tych ośrodków o maszyny. Oto w LENCZACH do dziś stoją 2 miocarnie nie wyremontowane, w GOM w PRZYTRAWICACH stoi 1 miocarna niewyremontowana. To jeszcze nie wszystko. Pozostałe GOM — jak pisze nasz korespondent — jakkolwiek całkowicie lub częściowo wyremontowały maszyny, to jednak brak jest do nich silników. W IZDEBNIKU GOM posiada 4 miocarnie, a tylko 1 silnik, i w dodatku nie przygotowany do montażu, a w MUCZARZU znajduje się 6 miocarni z silnikami, lecz na prad elektryczny, a tymczasem w gminie tej prądu nie ma. Jeszcze w kilku innych gminach brak jest silników; w BRZE-

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Przejdźmy do przykładów. Długi łańcuch faktów niewykonywania wielu maszyn GOM w pow. WADOWICKIM bodajże nam korespondent B. BYRSKI. Prawie w każdej gminie stoi jedna lub kilka maszyn bezczynnie. Oczywiście fakt ten ma swoje źródła. Są nim wadliwa organizacja pracy GOM, brak troski ze strony kierownictwa tych ośrodków o maszyny. Oto w LENCZACH do dziś stoją 2 miocarnie nie wyremontowane, w GOM w PRZYTRAWICACH stoi 1 miocarna niewyremontowana. To jeszcze nie wszystko. Pozostałe GOM — jak pisze nasz korespondent — jakkolwiek całkowicie lub częściowo wyremontowały maszyny, to jednak brak jest do nich silników. W IZDEBNIKU GOM posiada 4 miocarnie, a tylko 1 silnik, i w dodatku nie przygotowany do montażu, a w MUCZARZU znajduje się 6 miocarni z silnikami, lecz na prad elektryczny, a tymczasem w gminie tej prądu nie ma. Jeszcze w kilku innych gminach brak jest silników; w BRZE-

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Przejdźmy do przykładów. Długi łańcuch faktów niewykonywania wielu maszyn GOM w pow. WADOWICKIM bodajże nam korespondent B. BYRSKI. Prawie w każdej gminie stoi jedna lub kilka maszyn bezczynnie. Oczywiście fakt ten ma swoje źródła. Są nim wadliwa organizacja pracy GOM, brak troski ze strony kierownictwa tych ośrodków o maszyny. Oto w LENCZACH do dziś stoją 2 miocarnie nie wyremontowane, w GOM w PRZYTRAWICACH stoi 1 miocarna niewyremontowana. To jeszcze nie wszystko. Pozostałe GOM — jak pisze nasz korespondent — jakkolwiek całkowicie lub częściowo wyremontowały maszyny, to jednak brak jest do nich silników. W IZDEBNIKU GOM posiada 4 miocarnie, a tylko 1 silnik, i w dodatku nie przygotowany do montażu, a w MUCZARZU znajduje się 6 miocarni z silnikami, lecz na prad elektryczny, a tymczasem w gminie tej prądu nie ma. Jeszcze w kilku innych gminach brak jest silników; w BRZE-

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Przejdźmy do przykładów. Długi łańcuch faktów niewykonywania wielu maszyn GOM w pow. WADOWICKIM bodajże nam korespondent B. BYRSKI. Prawie w każdej gminie stoi jedna lub kilka maszyn bezczynnie. Oczywiście fakt ten ma swoje źródła. Są nim wadliwa organizacja pracy GOM, brak troski ze strony kierownictwa tych ośrodków o maszyny. Oto w LENCZACH do dziś stoją 2 miocarnie nie wyremontowane, w GOM w PRZYTRAWICACH stoi 1 miocarna niewyremontowana. To jeszcze nie wszystko. Pozostałe GOM — jak pisze nasz korespondent — jakkolwiek całkowicie lub częściowo wyremontowały maszyny, to jednak brak jest do nich silników. W IZDEBNIKU GOM posiada 4 miocarnie, a tylko 1 silnik, i w dodatku nie przygotowany do montażu, a w MUCZARZU znajduje się 6 miocarni z silnikami, lecz na prad elektryczny, a tymczasem w gminie tej prądu nie ma. Jeszcze w kilku innych gminach brak jest silników; w BRZE-

Wśród innych ważniejszych przykładów osłabienia tempa skupu zboża w niektórych gromadach wymienić należy również wadliwą organizację omlotów. Jak wiadomo, chłop zboża na punkcie skupu nie przywiezie, jeśli go nie omlot. Największy nawet nasz wysiłek wokół akcji skupu zboża przyniesie rezultat jeśli nie zatroszczymy o szybkie, sprawne, przy wykorzystaniu wszystkich maszyn omlotowych i pomocniczych (silników, kłopotów itp.) przeprowadzenie omlotów.

Władze bezpieczeństwa publicznego ujęły sprawców ohydnego mord dokonanego w dniu 9 września 1951 r. na osobie wybitnego artysty, aktora i znanego komentatora radiowego Stefana Martyki.

Ujęci bandyci, którzy o przemoc dokonania tego mordu mają na sumieniu szereg napadów rabunkowych, kradzieży i innych zbrodniczych czynów, byli powiązani w swej działalności z czynnikami obcymi.

Zbrodniarze ci: Ciesław Ryszard, Sławiński Lech, Rowalczuk Tadeusz i Pietkiewicz Bogusław staną wkrótce przed sądem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zgon Schumachera
BERLIN
Agencja ADN donosi, że 20 sierpnia wieczorem zmarł w Bonn, w wieku 56 lat, przewodniczący Socjal-Demokratycznej Partii Niemiec (SPD) — Kurt Schumacher.



Prace przy budowie Pałacu Kultury i Nauki połączają w szczytnym tempie naprzód. Na zdjęciu: zbrojenie szkieletu ściany fundamentu
CAF — D.K.W. Marjnow

PROJEKT STATUTU Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

(Dokończenie ze str. 1)

powinna rozpatrzyć sprawę kandydata na zebraniu partyjnym. Jeśli kandydat na członka Partii nie zdołał wykonać swych obowiązków z przyczyn, które organizacja partyjna uzna za usprawiedliwione, podstawowa organizacja partyjna może przedłużyć mu okres kandydowania na okres nie dłuższy niż jeden rok. W wypadkach zaś, gdy w okresie kandydowania okazało się, że kandydat ze względu na swe cechy osobiste nie zastępuje w przyjęciu w poczet członków Partii, organizacja partyjna podejmuje uchwałę o wydaleniu go z szeregu kandydatów Partii.

19) Kandydat na członka Partii biorąc udział w zebraniach tej organizacji, do której należy, z prawem głosu doradczego.

20) Kandydat na członka Partii wpłacając zwykłe składki członkowskie do kasy obwodowego komitetu partyjnego.

III. Struktura Partii. Demokracja wewnątrzpartyjna

21) Zasada przewodnią organizacyjnej struktury Partii jest centralizm demokratyczny, który oznacza:

a) obieralność wszystkich kierowniczych organów Partii od najniższych do najwyższych;

b) regularne i okresowe sprawozdania przez organa partyjne swym organizacjom partyjnym;

c) surową dyscyplinę partyjną i podporządkowanie się mniejszości — większości;

d) bezwzględna moc obowiązująca uchwał organów wyższych dla organów niższych.

22) Struktura Partii opiera się na zasadzie terytorialno-produkcyjnej: organizacja partyjna, obsługująca jakikolwiek rejon uważana jest za nadrzędną w stosunku do wszystkich organizacji partyjnych obsługujących część danego rejonu, albo organizacja partyjna obsługująca całą dziedzinę działalności uważana jest za nadrzędną w stosunku do wszystkich organizacji partyjnych obsługujących część danej dziedziny działalności.

23) Wszystkie organizacje partyjne są autonomiczne w decydowaniu o sprawach lokalnych, o ile decyzje te nie są sprzeczne z uchwałami Partii.

24) Najwyższym organem kierowniczym każdej organizacji partyjnej jest zebranie ogólne (dla organizacji podstawowych), konferencja (na przykład dla organizacji rejonowych, obwodowych), zjazd (dla komunistycznych Partii Republik Związkowych, dla Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego).

25) Zebranie ogólne, konferencja lub zjazd wybiera egzekutywę lub komitet, która są ich organami wykonawczymi i kierują całą bieżącą pracą organizacji.

26) Podczas wyborów wladz partyjnych wbronione jest głosowanie na listę. Głosowanie należy przeprowadzać na poszczególne kandydatury, przy czym wszyscy członkowie Partii mają zagwarantowane nieograniczone prawo kwestionowania kandydatów i krytykowania ich. Wyborcy przeprowadza się w drodze zamkniętego (tajnego) głosowania na kandydatów.

27) W miastach i ośrodkach rejonowych w celu omówienia ważniejszych uchwał Partii i rządu zwołuje się aktywności miejskiej i rejonowej organizacji partyjnych, przy czym aktywność te winny być zwoływane nie dla parady, i formalno-uroczystego aprobowania tych uchwał, lecz w celu rzeczywistego ich omówienia.

28) Swobodne i rzeczowe omawianie zagadnień polityki partyjnej w poszczególnych organizacjach lub w Partii jako całości jest niezaprzeczanym prawem każdego członka Partii, wypływającym z demokracji wewnątrzpartyjnej. Jedyne na podstawie demokracji wewnątrzpartyjnej może być rozwinięta bolszewicka samokrytyka i umocniona dyscyplina partyjna, która powinna być świadoma, a nie mechaniczna.

29) Szeroka dyskusja, zwłaszcza dyskusja w skali wszechzwiązkowej, w kwestii polityki partyjnej, winna być zorganizowana tak, aby nie mogła doprowadzić do prób zmiennej większości narzucenia swej woli większości Partii lub do prób utworzenia ugrupowań frakcyjnych, łamiących jedność Partii, do prób wywołania rozłamu, mogących podważyć siłę i trwałość ustroju socjalistycznego.

Szeroka dyskusja w skali wszechzwiązkowej może być uznana za konieczną jedynie w tym wypadku:

a) jeśli konieczność tę uznaje przynajmniej kilka terenowych organizacji partyjnych na szczeblu obwodowym lub republikańskim;

b) jeśli w tonie KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego nie ma dostatecznie zdecydowanej większości w najważniejszych kwestiach polityki partyjnej;

c) jeśli pomimo istnienia zdecydowanej większości w KC, która stoi na określonym stanowisku, Komitet Centralny uważa jednak za konieczne sprawdzenie słuszności swej polityki w drodze przedyskutowania jej w Partii.

Jedyne spełnienie tych warunków może zabezpieczyć Partię przed nadużyciem demokracji wewnątrzpartyjnej przez elementy antypartyjne, jedynie w tych warunkach można liczyć na to, że demokracja wewnątrzpartyjna wyjdzie na korzyść sprawie i nie zostanie wykorzystana na szkodę Partii i klasy robotniczej.

IV. Naczelné władze Partii

29) Najwyższą władzą Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego jest Zjazd Partii. Zjazdy Związku zwołuje się przynajmniej raz na cztery lata. Zjazdy Nadzwyczajne zwołuje Komitet Centralny Partii z własnej inicjatywy lub na żądanie co najmniej 1/3 ogólnej liczby członków, którzy byli reprezentowani na ostatnim zjeździe partyjnym. Zwołanie Zjazdu Partii i porządek dziennego ogłasza się na co najmniej półtora miesiąca przed zjazdem. Zjazdy nadzwyczajne zwołuje się w terminie dwumiesięcznym.

Zjazd uważa się za prawomocny, jeśli reprezentowana jest na nim co najmniej połowa wszystkich członków Partii, którzy byli reprezentowani na ostatnim zjeździe zwyczajnym.

Normy przedstawicielstwa na Zjeździe Partii ustala Komitet Centralny.

30) W razie niezwołania przez Komitet Centralny Partii zjazdu nadzwyczajnego we wskazanym w punkcie 29 terminie, organizacje, które zażądały zwołania Zjazdu Nadzwyczajnego, mają prawo stworzyć komitet organizacyjny, któremu przysługują uprawnienia Komitetu Centralnego Partii w zakresie zwołania Zjazdu Nadzwyczajnego.

31) a) wysłuchuje i zatwierdza sprawozdania Komitetu Centralnego Partii, Centralnej Komisji Rewizyjnej i innych organizacji centralnych;

b) dokonuje rewizji i zmian w programie i w statucie Partii;

c) wytycza linię taktyczną Partii w podstawowych kwestiach polityki bieżącej;

d) wybiera Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Centralną Komisję Rewizyjną;

32) Komitet Centralny Partii i Centralna Komisja Rewizyjna wybierane są w składzie ustalonym przez Zjazd. W wypadku zdekompletowania Komitetu Centralnego, jego skład przez uzupełnia się wybranymi przez zjazd zastępcami.

33) Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego odbywa co najmniej jedno posiedzenie plenarne na sześć miesięcy. Zastępcy członków KC obecnymi są na posiedzeniach plenarnych Komitetu Centralnego z prawem głosu doradczego.

34) Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego tworzy dla kierowania pracą KC w okresie między posiedzeniami plenarnymi — prezydium, dla kierowania pracą bieżącą, głównie w dziedzinie organizowania kontroli wykonania uchwał Partii i doboru kadry — sekretariat.

35) Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego tworzy przy KC Komitet Kontroli Partyjnej.

Komitet Kontroli Partyjnej przy KC Partii:

a) kontroluje przestrzeganie dyscypliny partyjnej przez członków i kandydatów na członków Partii, pociągając do odpowiedzialności komunistów, winnych naruszenia programu i statutu Partii, dyscypliny partyjnej i państwowej oraz winnych naruszenia moralności partyjnej (oszukiwanie Partii, nieuczciwość i nieszczerość wobec Partii, oszczerstwo, biurokracizm, niemoralny tryb życia itd.);

b) rozpatruje odwołania od uchwał KC Komunistycznych Partii Republik Związkowych, Krajowych i Obwodowych Komitetów Partii w sprawie wydania z Partii i kar partyjnych;

c) w republikach, krajach i obwodach ma swych pełnomocników, niezależnych od terenowych władz partyjnych;

36) Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w okresie między zjazdami kieruje całą działalnością Partii, reprezentuje Partię w stosunkach z innymi partiami, organizacjami i instytucjami, organizuje różne instytucje Partii i kieruje ich działalnością, mianuje redakcje centralnych organów prasowych, pracujących pod jego kontrolą i zatwierdza redakcje partyjnych organów i kieruje nimi, dysponuje siłami i środkami Partii, zarządza centralną kasą.

Komitet Centralny nadaje kierunek pracy centralnych organizacji radzieckich i społecznych poprzez grupy partyjne w tych organizacjach.

37) W celu wzmocnienia kierownictwa i pracy politycznej Komitet Centralny Partii ma prawo tworzyć wydziały polityczne i wyznaczać organizatorów partyjnych KC na poszczególnych odcinkach budownictwa socjalistycznego, nabierających szczególnego znaczenia dla gospodarki narodowej i całego kraju, jak również — w miarę wykonywania przez wydziały polityczne ich zadań — znosić je lub przekształcać w zwyczajne organa partyjne, zbudowane według zasady produkcyjno-terytorialnej.

Wydziały polityczne działają na zasadzie specjalnych instrukcji zatwierdzonych przez Komitet Centralny.

38) Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego regularnie informuje organizacje partyjne o swej pracy.

39) Centralna Komisja Rewizyjna rewizuje: a) szybkość i właściwy tryb załatwiania spraw w centralnych organach Partii oraz sprawność aparatu sekretariatu KC; b) kasę i instytucje Komitetu Centralnego Partii.

V. Obwodowe, krajowe i republikańskie organizacje Partii

40) Najwyższą władzą obwodowej, krajowej i republikańskiej organizacji partyjnej jest obwodowa, krajowa konferencja partyjna lub zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, a w okresie między nimi — Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

41) Zwyczajną konferencją obwodową, krajową lub zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej zwołuje Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej raz na półtora roku, a nadzwyczajną — na mocy uchwały Komitetu Obwodowego, Komitetu Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej albo na żądanie 1/3 ogólnej liczby członków organizacji objętych przez obwodową, krajową, republikańską organizację partyjną.

Normy przedstawicielstwa na konferencje obwodową, krajową, zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej ustala Komitet Obwodowy, Komitet Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

Konferencja obwodowa, krajowa, zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej wysłuchuje i zatwierdza referaty sprawozdawcze Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej, Komisji Rewizyjnej i innych obwodowych organizacji partyjnych, wybiera Komitet Obwodowy, Krajowy, Komisję Rewizyjną i innych obwodowych organizacji partyjnych, krajowych, republikańskich organizacji, omawia za zgodą Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

42) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

43) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

44) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

45) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

46) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

47) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

48) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

49) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

50) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

wizyjną i delegatów na konferencje obwodową, krajową lub zjazd Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

47) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

48) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

49) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

50) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

51) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

52) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

53) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

54) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

55) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

56) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

57) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

58) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

59) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

60) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

61) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

62) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

63) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

64) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

65) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

66) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

67) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

68) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

69) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

70) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

71) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

72) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

73) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

74) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

75) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

76) Komitet Obwodowy, Krajowy, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej w składzie nie przekraczającym 11 osób, wśród nich trzech sekretarzy, których zatwierdza KC Partii, Sekretarzy obwodowych z siedzibą w mieście, dyrektora KC Partii, Komitetu Obwodowego, Krajowego, KC Komunistycznej Partii Republiki Związkowej.

52) Plenum Komitetu Miejskiego, Rejonowego zwołuje się co najmniej raz na miesiąc.

53) W wielkich miastach, za zgodą KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, tworzy się organizacje dzielnicowe, podporządkowane Komitetowi Miejskiemu.

VIII. Podstawowe organizacje Partii

54) Podstawą Partii są podstawowe organizacje partyjne. Podstawowe organizacje partyjne tworzy się w fabrykach, zakładach przemysłowych, sowchozach, MTS i innych przedsiębiorstwach gospodarczych, w kolchozach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii.

55) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach itp., w których jest mniej niż 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

56) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

57) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

58) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

59) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

60) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

61) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

62) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

63) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

64) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

65) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

66) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

67) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

68) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

69) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

70) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

71) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

72) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

73) W przedsiębiorstwach, w kolchozach, w instytucjach, w jednostkach Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, w wsiach, w instytucjach, uczelniach itp., w których jest co najmniej 3 członków Partii, tworzy się grupy kandydatów lub grupy partyjno-komsomolskie, na których czele stoi organizator partyjny, wyznaczony przez Komitet Rejonowy, Komitet Miejski Partii lub wydział polityczny.

74) Podstawowe organizacje partyjne są zatwierdzane przez Komitety Rejonowe, Miejskie albo przez odpowiednie wydziały polityczne.

Cały naród jest dumny z ich osiągnięć

Laureaci Nagród Państwowych

Prof. dr Tadeusz Sinko

Prof. dr Tadeusz Sinko należy do tego rodzaju naukowców, z którymi wywiad czy rozmowę rozpocząć można przede wszystkim od pytania na temat zamierzeń naukowych. Uprawniona do tego faktu niezwykłej wprost pracowitości profesora, który w ciągu kilkudziesięciu lat swojej pracy naukowej wydrukował przeszło 740 prac.



Dr Tadeusz Sinko

A więc zamierzenia twórcze laureata Nagrody Państwowej I stopnia w dziedzinie nauk społecznych: prof. Tadeusz Sinko pracuje obecnie nad historią szkół cynickich starożytności oraz przygotowuje krótki zarys historii literatury greckiej. To ostatnie zamierzenie wypełni dotkliwą lukę jeśli idzie o podręczniki uniwersyteckie. Książka oparta będzie na zasadach materializmu historycznego i dialektycznego oraz na wzorach odpowiednich pod względem radzieckich.

Wielkie dzieło naukowe pt. „Literatura grecka” za którą prof. dr Tadeusz Sinko otrzymał nagrodę państwową ukazywało się od roku 1931. W 1931 roku ukazała się pierwsza część pierwszego tomu, w roku następnym druga część. Po wojnie w latach 1947/48

grodę również za całokształt pracy w dziedzinie filologii klasycznej. „Całokształt pracy naukowej...” Jakże wiele mieści się w tym zdaniu! Nie sposób objąć jest obróbki naukowego laureata w krótkim artykule. Przyjrzyjmy się więc głównym wydarzeniom życia

Nagroda Państwowa, jaką otrzymałem od Rządu za „Literaturę grecką” i za całokształt pracy w dziedzinie filologii klasycznej jest dla mnie najwyższym zaszczytem. Nagroda ta jak i wiele innych, które Prezydium Rządu przyznało naukowcom, pisarzom, artystom udawanym, że Rząd Polski Ludowej dba o rozwój nauki, literatury i sztuki. Opiekę nad tymi dziedzinami działalności ludzkiej zapewniamy w dalszym ciągu Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Ordynacja wyborcza, która zapewnia wszystkim obywatelom Polski Ludowej równość, bezpośredniość, powszechność, tajność wyborów jest ustawą prawdziwie demokratyczną. Wśród wielu milionów wyborców znajduje się młodzież, ta młodzież, która produkuje przecież we wszelkiej produkcji i swoim przykładem poręcza za sobą wszystkich pracowników fizycznych i umysłowych. Również słuszne jest uzależnienie praw wyborczych żołnierzy i oficerów Wojska Polskiego. Sunacja pozabawia głos wyborczego żołnierza — państwo ludowe w dziedzinie wszystkich praw wyborczych a przede wszystkim tym, którzy bronią granic państwa i przysparzają się do ich obrony.

Ordynacja wyborcza jest dokumentem prawdziwie demokratycznej polityki Rządu Polski Ludowej.

PROF. DR TADEUSZ SINKO

Przy pracy



Prof. Kazimierz Janicki wykładawca biologii na Studium Przygotowawczym UJ otacza troskliwą opieką studentów



Mgr inż. Jan Mogliński projektant i asystent, Zdzisław Zawrzykraj z Biura Projektów Inwestycyjnych Skupu przy pracy



Dr Janina Berkowska chirurg i Kliniki Chirurgicznej U. J. i szpitala w Nowej Hucie

wej, syn rodziny chłopskiej, która wywodziła się z cielebom do miasta, zarabiał na utrzymanie ciężką pracą korepetytora.

W roku 1900 kończy Sinko studia doktorantem na podstawie rozprawy „De G-egorit Sanocei studii humanioribus” (O humanizm Grzegorza z Sanoce). W latach 1902-4 pracuje w Monachium jako asystent redakcji wielkiego „Skarbca języka łacińskiego”. W roku 1905 habilituje się w Krakowie na docenta pracą w języku łacińskim pt. „De Romanorum viro bono” („Ideal Rzymianina”). W latach 1905-1906 zajmuje się w bibliotekach francuskich i włoskich (Napoli) samą mową Grzegorza z Nazjanzu. W roku 1907 obejmuje katedrę filologii klasycznej na Uniwersytecie Lwowskim, a w roku 1913 zostaje przeniesiony na taką katedrę Uniwersytetu Jagiellońskiego i godność te piastuje do dziś dnia.

Prof. Tadeusz Sinko wiele swoich prac poświęcił humanizmowi w Polsce. Oczywiście szczególną uwagę zwrócił nasz laureat na wpływ literatury antycznych na literaturę polską. Należą do takich prac np. „Hellenizm Słowackiego”, „Antyk Wyspiańskiego” i „Hella i Roma w Polsce”, by spośród kilkudziesięciu wymienić tylko te najpopularniejsze książki. Ostatnie spośród wymienionych dzieł poświęcone jest przeglądowi motywów klasycznych w poezji polskiej XIX i XX wieku.

Oczywiście nie wymieniamy tu z braku miejsca ogromnej ilości rozpraw naukowych z innych dziedzin, artykułów popularnych i naukowych, w których laureat udoskonalał najszerszym masom społeczeństwa stan wiedzy o świecie starożytnym.

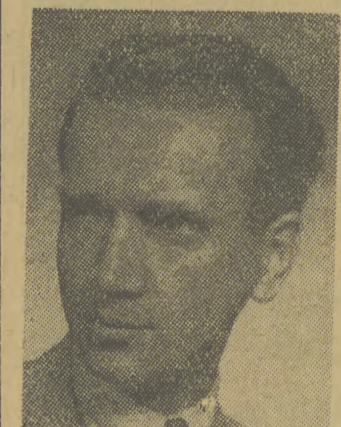
Prof. dr Tadeusz Sinko zajął się jako naukowiec za granicą szeroki rozgłos, przyniósł nauce polskiej wielką chlubę pracami naukowymi. Obecnie laureat znajduje się jeszcze w pełni sił naukowych i twórczych. W pracy zamierzonej i dokonywanej życzymy Mu jak największych osiągnięć dla dobra myśli naukowej Polski Ludowej.

(J.)

Prof. Artur Malawski

Wśród laureatów Nagród Państwowych naszego województwa znajduje się znany polski kompozytor Artur Malawski, który odznaczony został nagrodą III stopnia za balet pantomim „Wierchy”.

Prof. Artur Malawski ukończył w krakowskim konserwatorium klasę skrzypiec. Studia swoje kontynuował później w



Prof. Artur Malawski

Warszawie na wydziale kompozycji i dyrygentury. Prof. Malawski komponował już w 21 roku swego życia. Pierwszy okres jego twórczości był, jak sam kompozytor określa „okresem bezkierunkowym”. Utworzył z tego okresu kompozytor zniszczył — nie uznał ich bowiem za godne publicznego wykonania.

W drugim okresie twórczości prof. Malawskiego od roku 1937 powstaje szereg znakomitych jego dzieł. M. in. Wariacje na orkiestrę symfoniczną, Uwertura na orkiestrę, Etiudy symfoniczne na fortepian i orkiestrę, Tocata na fortepian i orkiestrę, Kwartety dwa smyczkowe, kantata „Wyspa Gorgon” na solo, chór i orkiestrę oraz wiele innych utworów na skrzypce, fortepian, w końcu szereg utworów wokalnych.

Pomysł do baletu pantomim „Wierchy” powstał w okresie pobytu kompozytora w Czarnym Dumaju w czasie okupa-

cji. Tam też powstał pierwszy szkic pod innym zresztą tytułem. Szkic został przez kompozytora w roku 1951 opracowany i rozszerzony oraz zgłoszony do wykonania w Festiwalu Muzyki Polskiej. Charakter „Wierchy” był wówczas kantatowy. Wiele w nich było tematów z pierwszej redakcji tego dzieła. Balet pantomim „Wierchy” jest utworem, który nadaje się w pełni do wykonania estradowego dla szerokiej rzeszy publiczności.

Prof. Artur Malawski jest pierwszym laureatem nagrody muzycznej woj. krakowskiego, którą otrzymał w 1946 roku. W konkursie chopinowskim prof. Malawski otrzymał nagrody za dwa utwory: Wariacje na orkiestrę symfoniczną i Tocata na fortepian i orkiestrę.

Utwory laureata nagrody państwowej prof. Malawskiego wykonywane były często za granicą, przynosząc mu wielką popularność szerokiego rozgłosu. I tak m. in. w 1948 roku na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Polskiej w Amsterdamie sam kompozytor dyrygował Etiudami symfonicznymi na fortepian i orkiestrę. W 1950 roku w Brukseli wykonano Tocata na fortepian i orkiestrę. Ostatnio możemy zanotować wielo wykonania utworów prof. Malawskiego w Niemczech, Włoszech, Portugalii, Belgii, Anglii, Holandii i Francji.

— *Przyznana mi Nagroda była dla mnie niespodziewanym wyróżnieniem* — mówi laureat. — *Bezdzięk one dla mnie bodźcem dla dalszej pracy nad sobą dla dobra muzyki polskiej.*

Obecnie profesor pracuje nad Trio na fortepian, skrzypce i wiolonczelę. Następnie na warsztat wejdzie większy utwór symfoniczny. Prof. Artur Malawski jest nie tylko aktywnym kompozytorem, ale również zasłużonym pedagogiem Państwa Wyższej Szkoły Muzycznej w Krakowie, gdzie wyklada na wydziale kompozycji i dyrygentury.

(O. J.)

Prof. dr Stanisław Smreczyński

działek Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi U. J.

Ordynacja wyborcza jest jedną z największych zdobyczy narodu polskiego w jego historii

Władza ludowa udostępniła w pełni studia wyższe młodzieży robotniczej i chłopskiej. Znalazło to swoje odbicie w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gdzie osobny artykuł gwarantuje prawo do nauki wszystkim obywatelom naszego państwa. Uchwalenie Konstytucji było wielką chwilą dziejową dla narodu polskiego.

W końcu października br. zgodnie z zasadami, które głosi Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i ordynacja wyborcza stanęły wzy scy do urn wyborczych. Nie zabrakło wśród głoszących i naukowców, którzy spotykają się ze strony państwa ludowego ze szczególną troskliwością. Ordynacja wyborcza zapewnia wszystkim obywatelom naszego państwa równość prawa wyborcze i jest jedną z największych zdobyczy narodu polskiego na przestrzeni jego historii. Zdajemy sobie z tego sprawę wszyscy, że możliwa ona była do uchwalenia tylko w państwie, którym rządzi lud pracujący miast i wsi.

Naukowcy, którzy obowiązani są oddać wszystkie swoje siły dla ludowej ojczyzny wraz z całym narodem oddadzą swoje głosy w dniu wyborów. Pamiętajmy dobrze w tym dniu o tym, że dzięki pomocy państwa ludowego odbudowano setki laboratoriów i pracowni naukowych, że dzięki władzy ludowej powstały nowe placówki badawcze, biblioteki. Pamiętajmy dobrze, że młoda kadra naukowców pracuje w optymalnych warunkach, że młodzież akademicka ma zapewnione stypendia, mieszkanie w domach akademickich.

Orobicie jestem świadkiem jako kierownik Zakładu Zoologicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego jak nasza placówka badawcza w latach powojennych rozwinęła się i rozwija dzięki wydatnej pomocy państwa. Jako działek Wydziału Uniwersyteckiego mam wgląd w sprawy stypendialne; żaden z tych potrzebujących, którzy złożyli podane o stypendium nie został pominięty w swej prośbie. To jest chyba jeden z najbardziej oczywistych dowodów na to, w jaki sposób państwo robotników i chłopów opiekuje się młodzieżą studijną.

A. Palosz

Inż. Antoni Rogucki

— to nie tylko dobry organizator, ale też prawdziwy wychowawca załogi

Przy zbrojeniu płyty fundamentowej baterii koksowniczej w gorączkowej pracy. Godzina ósma rano. Kierownik Zarządu nr 4 Antoni ROGUCKI, zaniepokojony rozmawia z brygadziestą zbrojarzy — WEINSTEINEM.

— *Więc jak sądzicie kolego, do godziny 16 nie dacie rady uzbroidź całej płyty? To niedobre, — wzdycha — trzeba znaleźć jakąś radę, bo o 16 przychodzą betoniarze i zbrojenie musi być zakończone. Ale, już nam wyjście, poproszę dyrektora, to może dadzą nam jakąś grupę zbrojarzy do pomocy. Przyślę ich wam.*

Weinstein skinął głową, chwycił pret żelazny kłumotowej długości i wiać go z innymi, zwrócił się do zbrojarzy:

— *Dostaniemy pomoc towarzysze, kierownik Rogucki przyrzeka, że postara się o to. A na nim możemy polegać!*

Jakoż nie zawiódł ich kierownik. W niespełna godzinę po tej rozmowie, zatrzymał się samochód ciężarowy, a z niego wysiadł inż. Rogucki wraz z 8-osobową grupą zbrojarzy brygadziesty Wieczorka.

— *No, kolezdy, pomożemy wam, gdzie macie pretę?*

Szybko posuwają się wskazówki zegara. Godzina 12, 13, jeszcze tylko kilka pretów ułożyć, kilka powiatań i — godzina 13.40. Gotowe! Gotowe — krzyczą z radości zbrojarze.

Tak jest na Zarządzie nr 4 często, odkał stanowisko głównego kierownika objął inż. Rogucki. Spotkać go można przede wszystkim na budowie, natomiast rzadko w biurze. Nie ogranicza się do kierowania robotami zza biurka, ale większość dnia roboczego spędza razem z robotnikami na budowie. Służy radą i wskazówkami, a nierazko się zdarza, że zakasawszy rękawy pomaga betoniarzom, aby szybciej plan wykonali.

Nie więc dziwnego, że Zarząd nr 4, który systematycznie nie wykonywał planów, który w miesiącu kwietniu wykonał plan tylko w 30 proc., od chwili, gdy kierownikiem jest inż. Rogucki tj. od czerwca plan systematycznie przekracza.

Inż. Rogucki jest nie tylko dobrym organizatorem pracy,

ale cechuje go prawdziwie socjalistyczny stosunek do pracy. Otacza opieką pracowników. Dba np. o to, by zawsze otrzymywali sprawliwą zapłatę. Bywało na niektórych obiektach tak, że kilku nieuczciwych pracowników, znających na wylot Katalog Norm i Cen Jednostkowych i zaliczenia, wykorzystywali niedoświadczenie nadzoru oraz techników obmiaru, dopisując sobie zapłatę za różne czynności, które w wielu wypadkach były ujęte w jednostkowej cenie ogólnej.

Tak np. było na Zarządzie nr 7, gdzie poprzednio był kierownikiem inż. Rogucki. Z wiaściwą sobie energią przychylił się on do zlikwidowania tych nieuczciwych zarobków sięgających do 3 tys. zł, a wypłacanych za roboty makarskie i szklarskie na skutek złego obliczania norm i kumoterstwa. Z drugiej strony gdy inż. Rogucki widzi, że robotnik rzetelnie pracował, a przy obliczaniu został pokrzywdzony — natychmiast interweniuje, by za pracę każdy otrzymał uczciwą należną mu zapłatę. Tak było np. na obiekcie 100, gdzie przy

układaniu posadzki terrakotowej robotnicy zarobili 350 zł. Inż. Rogucki śledząc ich pracę nie dowierzał obmiarom i kazał obliczenie dokładnie sprawdzić. Okazało się wtedy, że technik obmiaru opuścił szereg pozycji przygotowanych i w rezultacie dzięki kontroli inżyniera, robotnicy otrzymali 3-krotnie wyższy zarobek. Nie są to przypadki o sobobnne.

Inż. Rogucki potrafi żyć się z załogą, co w dużym stopniu przyczynia się do realizacji planu. Opiekę się do realizacji, czego dowodem może być fakt, że będąc kierownikiem Zarządu nr 7 przy współdziale ZMP zorganizował 4 szturmowe brygady młodzieżowe, 2 spośród członków ZMP, a 2 wśród niezorganizowanych.

Rozumienie o całej rozciągłości zagadnienie kadr, awansując odpowiednich ludzi na kierownicze stanowiska. Ostatnio np. przesunął majstra Jana PATELE na kierownika obiektu wieży węglowej, a Antoniego KOWALSKIEGO z podmajstra na starszego majstra budowlanego.

Dzięki tym metodom pracy, dzięki opiece nad poszczegół-

nymi robotnikami, docieraniem bezpośrednio do robotnika, do jego stanowiska roboczego, inż. Rogucki zdobył sobie zaufanie załogi i autorytet wśród robotników.

Inż. Rogucki pamięta dobrze czasy sanacyjne, kiedy to, po skończeniu Politechniki Lwowskiej, zmuszony był pracować przy budowie łaźni dla wojska w Skniłowie w charakterze zwykłego murarza.

Państwo Ludowe dało mu możliwość pełnego wykorzystania swych kwalifikacji na odpowiedzialnym stanowisku. Dlatego też inż. Rogucki spłaca dług wdzięczności Polsce Ludowej swoją rzetelną i sumienną pracą. Wdzięczny jest on władzy ludowej za to, że tej pracy nie musi dziś szukać, że nie stoi przed nim widmo bezrobocia, że władza ludowa u niego oceni pracę inteligencji twórczej (on sam za wybitne osiągnięcia został odznaczony złotym Krzyżem Zasługi). Rozumie on przeto szczególnie dobrze artykuł 65 Konstytucji, który mówi: „POLSKA RZECZPOSPOLITA LUDOWA SZCZEGÓLNA OPIEKĄ OTACZA INTELIGENCJĘ TWÓRCZĄ”.

A. Palosz



Janina Biłczyńska bibliotekarka Wojewódzkiego Domu Kultury Związków Zawodowych nie szczędzi sił, by tylko dostarczyć czytelnikom wartościowej książki stanowiącej nie tylko przyjemność rozrywkę po pracy, ale także poważny czynnik wychowawczy.



Dr Bronisław Szafran, docent Wydziału Biologii i Nauki o Ziemi, Adiunkt Ogrodu Botanicznego

3 rocznica uchwalenia KONSTITUCJI Węgierskiej Republiki Ludowej

Przed trzema laty, 20 sierpnia 1949 r. parlament Węgierskiej Republiki Ludowej uchwalił nową konstytucję. Podstawowym założeniem konstytucji węgierskiej jest stwierdzenie, iż Węgierska Republika Ludowa jest państwem, w którym cała władza należy do ludu. Akt uchwalenia nowej konstytucji otwierał nową epokę — budownictwa socjalizmu na Węgrzech.

Wstępnymi do wielkich przemian, jakie dziś odbywają się na Węgrzech, było przeprowadzenie nacjonalizacji wielkiego i średniego przemysłu oraz reformy rolnej; te akty ustawodawcze stworzyły podstawy do przebudowy ustrojowej kraju. Rok 1948 można by nazwać rokiem przełomu. Wówczas to nastąpiło ostateczne rozbięcie reakcji, przepędzenie z szeregu partii robotniczych — prawicowców, fittowców i innych odchyleńców oraz połączenie partii komunistycznej i socjaldemokratycznej w Węgierską Partię Pracujących. Te przemiany własnie, te rewolucyjne akty polityczne i ustawodawcze pozwoliły narodowej węgierskiej wstąpić na drogę budownictwa socjalizmu, której wstępnym było uchwalenie nowej konstytucji.

Dzisiejsze Węgry, dawniej kraj rolniczo-przemysłowy, stają się krajem przemysłowo-rolniczym. 55% dochodu narodowego plynę z przemysłu. Globalna produkcja przemysłowa Węgier przekracza dziś 2,5 raza poziom przedwojenny, a produkcja przemysłu ciężkiego 3,5 raza. Przemiany ekonomiczne węgierskie oparte są na wyciecznych 5-letniego planu budowy podstaw socjalizmu na Węgrzech, realizowanego w latach 1950—1954.

Szczególnie głębokie przemiany zachodzą na wsi węgierskiej. Po przeprowadzeniu reformy rolnej, dzięki której oddzielono ziemią 642 tys. bezrolnych i metorolnych chłopów, po zabezpieczeniu możliwości stopniowej mechanizacji pracy na wsi Węgierska Partia Pracujących nakreśliła plan przebudowy gospodarki wiejskiej, przejścia jej na tory gospodarki zespolonej. Droga ta, drogę do jeszcze lepszej, piękniejszej przyszłości zabezpiecza konstytucja z 20 sierpnia 1949 r.

Socjalistyczne uprzemysłowienie Węgier i rozwój spółdzielczości produkcyjnej na wsi węgierskiej przyczyniły się do szybkiego wzrostu dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego mas pracujących. W całym kraju powstają nowe komfortowe domy wypoczynkowe dla robotników, sieci klubów robotniczych i wiejskich, kin, przedszkoli i żłobków. Ten kłosek rozwoju wskazała konstytucja gwarantująca węgierskim masom pracującym prawo do wypoczynku i do nauki.

Obrzymie sukcesy we wszystkich dziedzinach budownictwa podstaw socjalizmu, a przede wszystkim zwycięska realizacja dwóch pierwszych lat planu pięcioletniego, zostały osiągnięte dzięki obrzymiemu wzrostowi aktywności produkcyjnej mas pracujących, dzięki wzrostowi świadomości socjalistycznej oraz wszechstronnemu wykorzystywaniu bogatych doświadczeń radzieckich bohaterów budownictwa komunizmu.

Naród polski łączy z narodem węgierskim więzy braterstwa i przyjaźni, datujące się nie od dziś. Tradycje przyjaźni polsko-węgierskiej sięgają głęboko w przeszłość. Dzisiejszy rozwój przyjaźni polsko-węgierskiej jest wyrazem międzynarodowej solidarności klasy robotniczej, jest wyrazem wspólnoty celów, które stawiają sobie oba narody; celami głównymi są pokój i socjalizm. W dniu trzeciej rocznicy uchwalenia konstytucji przez parlament Węgierskiej Republiki Ludowej zasyłamy naszym braciom z Węgier życzenia dalszych zwycięstw na drodze budownictwa socjalizmu.

Warty koreańskie w węgierskich zakładach pracy



Naród węgierski dla zamienienia Koreańską Kłosa

Naród węgierski dla zamienienia Koreańską Kłosa. Węgierska Kłosa składa liczną dery dla jej niezłomnego narodu. Robotnicy zacięgnieli warty koreańskie w fabrykach. Przewodnik pracy fabryki maszyn w Budapeszcie Janos Medgyesi wykonał w czasie warty koreańskiej 151 proc. normy. Na zdjęciu: Janos Medgyesi ubierał wskazówkę miernika robotniczego — Gyözy Gámsi. Fot. — CAF

Za kulisami paktu Pacyfiku toczy się ostra walka

Amerykańskim i brytyjskim pomiędzy dwoma imperializmami

MOSKWA
Dziennik „Prawda” zamieścił artykuł pt. „Za kulisami paktu Pacyfiku”, omawiający zastrzeżenia się sprzecznoci anglo-amerykańskich w strefie Oceanu Spokojnego. Autor artykułu przytacza wiele faktów, wykazujących, jak daleko sięga penetracja imperialistów amerykańskich do dominiów brytyjskich, a zwłaszcza do Australii.

Spotkanie sekretarza stanu USA z ministrami spraw zagranicznych Australii i Nowej Zelandii, które odbyło się ostatnio w Honolulu — pisał dziennik — wykazało, że walka między Ameryką i Anglią o wpływy w strefie Oceanu Spokojnego stale się zaostrza. Wykorzystując podpisywane w przeszłości roku ub. „układ o wzajemnym bezpieczeństwie”, imperialiści amerykańscy coraz silniej i natężają wciągają do swych agresywnych planów domini brytyjskie — Australię i Nową Zelandię. Zamierzają oni przy pomocy tych państw i w oparciu o siły zbrojne militarystycznej Japonii podporządkować sobie kraje Azji południowo-wschodniej i strefy Oceanu Spokojnego, by tym samym zlikwidować wpływy angielskie na tym olbrzymim obszarze.

Charakterystyczne jest — podkreśla dalej dziennik — że USA zawarły układ z dominiami brytyjskimi bez udziału rządu angielskiego i nie zaprosiły go na konferencję w Honolulu nawet w charakterze obserwatora. Angielska prasa burżuazyjna nie ukrywała swego oburzenia z tego powodu.

W Australii buduje się obecnie pod kontrolą specjalistów amerykańskich lotniska dla amerykańskich bombowców. Wyznacza się miejsca dla budowy nowych i rozbudowy istniejących podziemnych, w których będzie wypróbowywana broń rakietowa i atomowa.

W celu podporządkowania sił zbrojnych Australii i Nowej Zelandii dowództwu amerykańskiemu, utworzono na konferencji w Honolulu tzw. komitet wojkowy. Komitet ten z amerykańskim admirałem Redfordem na czele będzie dysponował siłami zbrojnymi Australii i Nowej Zelandii, podobnie jak generał Ridgway dysponuje wojskami krajów Europy zachodniej. Jednocześnie imperializm amerykański dąży do ekonomicznego ujarznienia Australii i rozluźnienia więzów łączących ją z Anglią.

W Australii usadowiło się ponad 90 amerykańskich towarzystw monopolistycznych. Monopole amerykańskie podporządkowały sobie również przemysł Nowej Gwinei, która pozostaje pod zarządem powierniczym Australii.

Imperialiści amerykańscy interesują się zwłaszcza złożami rud uranu, wykrytymi w Australii. Problem wykorzystania australijskich rud uranowych przez monopolistów amerykańskich, był — według doniesień prasowych — jednym z głównych tematów konferencji w Honolulu. Amerykańscy monopolisci atomowi zagarniają kontrolę nad pokładami rud uranowych w Australii. Amerykańska komisja do spraw energii atomowej poczyniła już kroki w celu zapewnienia sobie kontroli nad eksploatacją złóż rud uranowej w Radium-Hill.

Przekonaliśmy się o wyższości systemu socjalistycznego nad kapitalistycznym

Chłopi niemieccy o wycieczce do ZSRR
BERLIN
18 bm. odbyła się w Berlinie zorganizowana przez Radę Narodową Frontu Narodowego konferencja prasowa delegacji chłopów pracujących, robotników rolnych i traktorzystów ośrodków maszynowo-traktorowych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, którzy powrócili 16 bm. z podróży do Związku Radzieckiego.

Otwierając konferencję wicepremier Paul Scholz podkreślił doniosłe znaczenie pobytu delegacji w ZSRR dla zaznajomienia się z doświadczeniem narodu radzieckiego w budownictwie socjalistycznym i dla dalszego utrwalenia przyjaźni między narodami Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Związku Radzieckiego.

W imieniu członków delegacji przemawiał jej kierownik Erich Finow, który podziękował społeczeństwu radzieckiemu za przyjaźnielskie i serdeczne przyjęcie.

Finow podkreślił olbrzymie osiągnięcia Związku Radzieckiego w socjalistycznej przebudowie rolnictwa i w stworzeniu dostatecznej i kulturalnego życia chłopstwa pracującego. Szczególne wrażenie na członków delegacji — oświadczył on — zrobił wysoki poziom mechanizacji procesów produkcyjnych w kolchozach i wysoka kultura agrotechniczna.

Na konferencji prasowej przemawiali członkowie delegacji, którzy odpowiedzieli na liczne pytania przedstawicieli prasy. Członek delegacji Bretschneider podkreślił, że najlepszym środkiem demaskowania oszczerstw wymysłów imperialistów na temat kolchozów radzieckich jest szczere i otwarte życie kolchoźników obwodów rolniczych, jakie uczestnicy delegacji widzieli na własne oczy. W czasie zwiedzania Związku Radzieckiego — oświadczył — chłopci niemieccy

główniejszymi środkami walki przeciwko imperializmowi dla przedsiębiorstw i zajęcia stanowiska wobec obecnej ciężkiej sytuacji ekonomicznej górników w górnictwie zachodnio-niemieckim.

O licznych krótkotrwałych strajkach dla poparcia żądań robotników w różnych przedsiębiorstwach zachodnio-niemieckich donosi organ prasowy robotników przemysłu budowlanego w zachodnim Niemczech. Żądania poprawy warunków bytu wysunęli ostatnio metalowcy w Szlezwik-Holsztynie.

Walka robotników zachodnio-niemieckich

BERLIN
Z różnych zachodnio-niemieckich ośrodków przemysłowych nadchodzą dalsze wiadomości o wysuwaniu przez robotników kategorycznych żądań poprawy warunków bytu i o nieustannym walce przeciwko drażniącemu regulaminowi dla przedsiębiorstw.

W poniedziałek zastrajkował robotnicy stoczni „Weser” w Bremie. Robotnicy tamtejsi żądają stanowczo uszczelnienia swych postulatów i potępiają próby prawicowego kierownictwa związkowego, które chciało narzucić im rozwiązanie kompromisowe.

Górnicy jednej z kopalni pod Dortmundem wystąpili z inicjatywą zwołania konferencji

Malaje walczą o wolność



Mimo krwawego terroru lud malajski prowadzi wywołaną walkę przeciw zniwiedzonemu brytyjskim kolonialistom. Okrutna śmierć czeka każdego malajczyka podejrzanego o udział lub pomoc brytanizacji. Podojeżenie o komunizm wystarczy do poddania bestialskiemu tortur. Na zdjęciu: brytyjski kolonizator zjeżdża w sposób barbarzyński nad obywatelami malajskimi podejrzany o komunizm.

Amerykańscy piraci KONTYNUUJĄ barbarzyńskie naloty

na miasta i wsie Korei północnej

MOSKWA
Agencja TASS donosi z Phenianu: Lotnictwo amerykańskie dokonuje nadal barbarzyńskich nalotów na miasta i wsie Korei Północnej. Szczególnie zaciekle Amerykanie bombardują i ostrzelują przedmieścia Phenianu, Wonsanu, Nampho, Sariwanu, Chongchongu, Jandoku, Aniku, Nambytu i Anozu. Fakty wykazują, że przedmiotem tych zaciętych nalotów jest ludność cywilna — chłopcy, kobiety i dzieci.

Dnia 17 sierpnia w godzinach rannych samoloty amerykańskie dokonały nalotu na okolice Phenianu i Nampho. Piraci amerykańscy zauważyli, że w wzgórzu w rejonie Pontoiku w pobliżu Phenianu znajdują się wiele kobiet i dzieci. Rozpoznał oni bombardowanie i ostrzelanie z broni pokładowej tego wzgórza. Następnie samoloty amerykańskie zaczęły zrzucać na zbocza i szczyt wzgórza zbiorniki z napalmem. Przez kilka godzin wzgórze osnuła chmura plomieni i czarnym dymem. Ten bestialski nalot został dokonany celowo, ponieważ lotnicy amerykańscy, znajdujący się na niezauważonej wysokości, doskonale widzieli ścieżki ofiar.

W nocy z 16 na 17 sierpnia amerykańskie bombowce nocne zbombardowały dwie wsie w pobliżu Wonsanu i zrzucały znaczną ilość bomb na pola chłopskie. Amerykańscy piraci powietrzni zrzucają codziennie na rejon wiejskiej setki ton bomb burzących i napalmowych.

Zgadza się na oderwanie części Lotaryngii od Francji

Dziennik „Le Courrier de Metz”, jeden z organów „partii ludowo-republikańskiej” (MRP), do której należy minister spraw zagran. Schuman, zamieścił artykuł wyrażający zgodę na przyłączenie części Lotaryngii do Saary. Jak wiadomo, przyłączenie części Lotaryngii do Saary domaga się Adenauer i inni odwetowcy z Bonn.

W związku z tym „L'Humanite” pisze m. in.: „Stanowisko zajęte w tej sprawie przez „Le Courrier de Metz” jest równoznaczne ze zdradą, polegającą na wyrażeniu zgody na oderwanie od Francji części jej terytorium. Jest to logiczna konsekwencja oddania francuskiego węgla i francuskiej stali do dyspozycji tzw. „Europejskiej wspólnoty”, w której magnaci Zagłębia Ruhry zajmują dominującą pozycję.

Tow. Ryszard Dobieszak zasłużony działacz robotniczy — przewodniczącym Prezydium WRN

Ostatnio odbyła się w Krakowie VI plenarna sesja Wojewódzkiej Rady Narodowej na której dokonano zmian osobowych w składzie Prezydium WRN. Przewodniczącym Prezydium WRN został jednogłośnie wybrany przez radnych — tow. Ryszard DOBIESZAK.

Ryszard Dobieszak urodził się w 1913 r. w rodzinie robotniczej. Pokonując poważne trudności ukończył w 1938 r. politechnikę w Warszawie. W czasie okupacji pracował jako robotnik mostowy w Płocku. Wywieziony na roboty do Niemiec uciekł stamtąd do kraju i w r. 1942 wstąpił do PPR. Po wyzwoleniu stanął na czele PRN w Płocku. Od r. 1951 pełnił funkcję sekretarza KW PZPR w Warszawie.

Dołóż wszelkich starań — powiedział po wyborze Ryszard Dobieszak — aby z pomocą członków Rady, pod przewodnictwem partii, wywiązać się należycie z obowiązków przewodniczącego Prezydium WRN w Krakowie.

Sygnaty...

KIEROWNICTWO ZJEDNOCZENIA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO NOWA HUTA, celem ułatwienia robotnikom przemieszczania się do pracy, dostarcza każdego dnia na dworzec kolejowy w Krakowie samochody ciężarowe do ich dyspozycji.

Sprawa do niedawna utrzymująca życie robotników, została rozwiązana. Niestety jednak nie w 100 proc., bo niesummienni kierowcy ZBP Nowa Huta uważają za stosowne brać „napiewki”, bez których ani rusz, nie chcą jechać. Ostało takim właśnie wymagającym kierowca okazał się szofer z wozu nr rejestr. B 15-708, który odjeżdżał z Krakowa do Nowej Huty w dniu 10 VIII o godz. 22.35.

Ciekawa — prawda? Nie rozumiemy tylko z jakiego tytułu i za co, każą sobie płacić szanowni obywatele kierowcy ze Zjednoczenia Budownictwa Przemysłowego Nowa Huta?

K. Krauze korespondent

W SKLEPIE PSS NR 201 PRZY UL. MAZOWIECKIEJ był sprzedawany w dniu 28 lipca br. o godz. 15 spirytus denaturowany po 5 zł za 1 litr przy zwrocie flaszki.

O ile nam wiadomo 1 litr spirytusu za zwrot flaszki kosztuje 4,40. — Czekamy na wyjaśnienie tej sprawy.

N. A. korespondent

CO? GDZIE? KIEDY?

| | | |
|-----------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Sierpień 22 Piątek | Uciecha: „Wilhelm Tell” — godz. 16, 18, 20. Warszawa: „Wesołe kumoszki z Windsoru” — Najprogram: „Walka trwa” — godz. 16, 18, 20.15. Apolla: „Dziwczata z baletu” — godz. 16, 18, 20. Wanda: „Wilhelm Tell” 16.30, 18.30, 20.30. Wolność: „Jedynoludni milionerzy” — Nadpr. SPO. — godz. 16, 18, 20. Moda Gwardia: „Góra dziewięcioletnia” — Nadprogram: Silniki pracują 15.30, 17.30, 19.30. Chemik: „Maly parzyant” — godz. 19. | Nowa Huta: „Kobietę wyrusza w drogę” — godz. 18, 20. Dworzec: Polska kronika filmowa — Włodzisław Majakowski — Przebieg sportowy 8/52. Ratownik: Wydział Zdrowia Woj. Rady Narodowej w Krakowie, ul. Siemiradzkiego 1. Telefony: 222-22 (211-12) udziela. Apteki: Długa 4, Rynek Gł. 45, Pl. Inwalidów 7, Senatorska 5, Grzegorzewska 9, Krakowska 1, Rakowiecka 12, Rynek Podgórski 9. |
|-----------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|

Złot młodych pionierów w NRD pod hasłem: „O pokój, jedność, demokrację i socjalizm!”

BERLIN
W obecności premiera Grotewohla i przewodniczącego Izby Ludowej Dieckmanna rozpoczął się we wtorek w Dreźnie zlot młodych pionierów Niemieckiej Republiki Demokratycznej pod hasłem: „O pokój, jedność, demokrację i socjalizm!”. W uroczystości otwarcia zlotu, który potrwa tydzień, wzięło udział 60 tysięcy młodych pionierów.

Młodociani uczestnicy zlotu powitali z entuzjazmem ukazanie się na trybunie honorowej premiera Grotewohla, przewodniczącego Izby Ludowej Dieckmanna, przewodniczącego FDJ Honeckera, sekretarza Rady Centralnej FDJ Margot Feist i wdowy po Thea Mannie — Róży Thea Mann. Powitano również burzliwą owacją 300 młodych

pionierów z krajów demokracji ludowej i z państw kapitalistycznych. Do zebranych przemówił premier NRD Grotewohl, przykajac im serdeczne pozdrowienia od Komitetu Centralnego Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności (SED) i od rządu NRD. Podkreślił on, że obecny zlot młodych pionierów odbywa się w okresie, w którym rozgrywa się wydarzenia rozstrzygające wagi dla całego narodu niemieckiego i w szczególności dla młodzieży niemieckiej. — Jest to okres, kiedy masy pracujące Niemieckiej Republiki Demokratycznej przystąpiły do budowy socjalizmu.

Mówca stwierdził, że młodzież bierze chlubny udział w pokojowym rozwoju NRD. Podkreślił on dalej, że plany wojenne Adenauera, który zaprzęcił się imperialistom amerykańskim, zagrażają przyszłości młodego pokolenia. Dlatego też młodzież niemiecka wraz ze wszystkimi młodymi pionierami przeciwstawia się tym planom, walcząc o jedno czenie Niemiec i o traktat pokojowy.

„Wskutek wzrostu cen — oświadczył poseł Dalgord — Dania zapłaciła pośrednio za zbrojenia innych państw około 2 miliardów koron. W ciągu najbliższych trzech lat Dania będzie wydawała na zbrojenia przeszło miliard koron rocznie. Rzecz jasna, że te olbrzymie wydatki przyczynią się do znacznego obniżenia poziomu życia narodu duńskiego”. Poseł Dalgord stwierdził, że w okresie sprawowania władzy przez obecny rząd, podatki wzrosły o przeszło 600 milionów koron.

Siódma rocznica powstania Wietnamskiej Republiki Demokratycznej

PEKIN
Jak donosi agencja Nowych Chin, Komitet Narodowy Zjednoczonego Frontu Narodowego Wietnamu (Lienviet) ogłosił hasła z okazji siódmej rocznicy rewolucji sierpniowej w Wietnamie i utworzenia Wietnamskiej Republiki Demokratycznej. Hasła te głoszą m. in.:

Pozdrawiamy Armie Ludową i partyzantów, którzy toczą bohaterką walkę z wrogiem i bronią ziemi ojczystej!

Cały naród łączy się w walce o unicestwienie kolonizatorów francuskich, interwentów amerykańskich i rodziwych zdrajców!

Wszyscy do współzawodnicstwa o zwiększenie produkcji o jak największą oszczędność!

Popieramy z całego serca naród koreański i chińskich ochotników ludowych w ich oporze przeciwko amerykańskim agresorom imperialistycznym! Przyłączmy się z całego serca do konferencji pokojowej krajów Azji i strefy Pacyfiku!

Niech żyje wielki Związek Radziecki — ostoja pokoju światowego!
Niech żyje Chińska Republika Ludowa!
Niech żyje Generalissimus Stalin!
Niech żyje Mao Tse-tung!
Niech żyje niepodległość i jedność Wietnamu!
Niech żyje prezydent Ho Si Min!

PEKIN

PEKIN
Jak donosi agencja Nowych Chin, Komitet Narodowy Zjednoczonego Frontu Narodowego Wietnamu (Lienviet) ogłosił hasła z okazji siódmej rocznicy rewolucji sierpniowej w Wietnamie i utworzenia Wietnamskiej Republiki Demokratycznej. Hasła te głoszą m. in.:

Pozdrawiamy Armie Ludową i partyzantów, którzy toczą bohaterką walkę z wrogiem i bronią ziemi ojczystej!

Cały naród łączy się w walce o unicestwienie kolonizatorów francuskich, interwentów amerykańskich i rodziwych zdrajców!

Wszyscy do współzawodnicstwa o zwiększenie produkcji o jak największą oszczędność!

Popieramy z całego serca naród koreański i chińskich ochotników ludowych w ich oporze przeciwko amerykańskim agresorom imperialistycznym! Przyłączmy się z całego serca do konferencji pokojowej krajów Azji i strefy Pacyfiku!

Niech żyje wielki Związek Radziecki — ostoja pokoju światowego!
Niech żyje Chińska Republika Ludowa!
Niech żyje Generalissimus Stalin!
Niech żyje Mao Tse-tung!
Niech żyje niepodległość i jedność Wietnamu!
Niech żyje prezydent Ho Si Min!

Ukazał się numer 8/38 „Nowych Drog”

NUMER ZAWIERA:

Belesław Bierut — O Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (przemówienie wygłoszone na posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego 18 lipca 1952 r.).

Artykuł wstępny — W obliczu kampanii wyborczej.

Sławek Jędrzejowski — Nasze wielkie budowie — dumna i chlubna narodu.

Sławek Rozmaryn — Ustawa wyborcza Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Mieczysław Lesz — Mechanizacja gospodarki narodowej — droga do wzrostu dobrobytu narodu.

Jan Izydorek — Nowy etap w rozwoju Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Paweł Hoffman — O tegorocznych nagrodach państwowych w dziedzinie literatury i sztuki.

Z ŻYCIA PARTII

A. Aister, J. Andrzejewski — O niektórych zagadnieniach pracy partyjnej (w związku z realizacją uchwały KC w sprawie wzrostu i regulowania składu partii).

Edmund Pszczołkowski — Zadania organizacji partyjnych w realizacji zobowiązań wsi.

GŁOSY Z TERENU
Jak uruchomiliśmy kombinat w kopalni Zabrze-Zachód — Bernard Bugdol, Jan Gumiński — woj. śląskie.

KONSULTACJE

Juliusz Suchy — Przewoźnicy i haraktery drugiej wojny światowej.

RECENZJE I BIBLIOGRAFIA

L. Grosfeld — „Polska w latach kryzysu gospodarczego 1929 — 1938” (rec. J. J.).

Listy do redakcji.